

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

גליון הש"ס

יום' ד"ה נשמה יום
לשים. ונראה דיום ל"א
ב'. עי' לקמן י"ד ע"ב
ד"ה לוקה ודף טז ע"ב
תד"ה נשמה:

זגהות התוספות

- [illegible]

פי' הרא"ש

[illegible]

המשניות דלע"ג [דחדשה] בסיפא דקמני ואס גילה הראשונה ליום שלשים מגלה השניה לנחמילה ליום ששים אלמא דקוף יום שלשים עולה לו למנין מזירות שני ומקצת יום חשיב כיום שלם והא לא שמעינן מרישא דאדרבה ס"ל לבר פדה דלא אמרי מקצת יום ככולו בסוף מזירות ותשנייה^א ליה כלתס המקבל מזירות בחצי היום הא לא חשיב כדיוש למקשה דפשיטא שאדם מקבל מזירות בחצי היום [ומשני סד"ה ה"מ] שלא היה עקוק בזמירות תחילה ויכיר לכל מזירותיו אבל הכא דנהג מזירותיו עד חצי היום אימר לא יעלה לו דאינו יכיר מזירותו קממע לן דלפי' הכי עולה לו לכלן ולכלן^ב הה"ה אמר ל"ה סיפא מסייעא ואם גילה הראשונה ליום שלשים מגלה השניה ליום ששים. אלמא דמשך המזירות כ"ט יום ולכן אמרין דדעידד אס גילה הראשונה ליום שלשים יאל ורישא דלנחמילה צריך לגלה זיום שלשים ואחד נעשה כאומר שלימים ומדרבנן בעלמא דגורין סתם מזירות אטו היכא דלמר שלימים דלא צריך לגלה ליום שלשים דשני נמי ארישא:

וְלִרְבּ מִתְנַה קִשְׁיָא **סִיפָא**. דְּקִמְתִּי אִם גִּילַח רֶאשׁוֹנָה לְיוֹם שְׁלֹשִׁים
אֲלֵמָא דְּבִיּוֹם שְׁלֹשִׁים מִנִּי לְגַלּוּחִי: אָמַר לָךְ רַב מִתְנַה סִיפָא
וְיוֹם שְׁלֹשִׁים עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן. פִּירוּשׁ מִשּׁוּם א' הִכִּי דְּיוֹם שְׁלֹשִׁים³ יָם לִוְמֵר
וְהִרְאֵשׁוֹנָה⁴ שְׁלֹשִׁים יוֹם דִּילָא מִשּׁוּם דְּמִקְצָת הַיּוֹם כְּכוּלוֹ וְעוֹלָה לוֹ
מִקְצָתוֹ לְמִיּוֹת רֶאשׁוֹנָה הַלֵּךְ מִיָּז⁵ דְּצִיעֵבְד יֵאֵל וּלְכַתְחִילָה צִעִין
לִ'יָּא יוֹם (שְׁלִישִׁים) דְּמִשָּׁךְ נִזְרוֹת שְׁלֹשִׁים יוֹם כְּדִשְׁנִי מִנִּי אִרְשֵׁא וּמִנִּי
שְׁמַגְלָה הַשְּׁנִיָּה לְכַתְחִילָה לְיוֹם שְׁשִׁים מִשּׁוּם דְּסוֹף סוֹף⁶ עוֹלָה לְהַתְחִילָה
נִזְרוֹת שְׁנֵי מִיָּדִי דְּהוּא אֲדָם דְּמִקְצֵל נִזְרוֹת בְּחַיִּי הַיּוֹם וּנְמַלָּא דְּיוֹם
שְׁלֹשִׁים הוּא לְהַתְחִילָה נִזְרוֹת שְׁנֵי לְהִי מַגְלָה הַשְּׁנִיָּה לְכַתְחִילָה לְיוֹם
שְׁשִׁים וּפְרִיךְ לְרַב מִתְנַה מִנִּי קִמְלִי תֵנָּה דְּאָמַר מִקְצָת הַיּוֹם כְּכוּלוֹ
דְּהֵא מִרְשָׁא שְׁמַעִין לִיה דְּקִמְתִּי מִי שְׁאֲמַר הִרְיִי מִיָּז מַגְלָה יוֹם
שְׁלֹשִׁים וְאֲחַד וְאִם גִּילַח בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים יֵאֵל מִטַּעַם דְּמִקְצָת הַיּוֹם כְּכוּלוֹ
שְׁלַרְב מִתְנַה וּמִשְׁנִי דְּמִרְשָׁא לָא שְׁמַעִין אֲלָא דְּמִקְצָת הַיּוֹם שְׁלֹשִׁים
שְׁשִׁים יוֹם לְסוֹף נִזְרוֹת רֶאשׁוֹן לְכָאן וּלְכָאן [לָא]⁷ וְאִם תִּתְמַר וְלִבֵּר פִּדָּא
סִיפָא יוֹם שְׁלֹשִׁים דִּילָא אִם בִּרְשָׁא קִמְתִּי לֵה בְּדִהֲלִי אִם גִּילַח יוֹם
' מִרְשָׁא דְּקִמְתִּי אִם גִּילַח הִרְאֵשׁוֹנָה לְיוֹם שְׁלֹשִׁים דְּמַגְלָה הַשְּׁנִיָּה לְיוֹם
שְׁשִׁים דְּלָאוֹת סוֹף הַיּוֹם עוֹלָה לְמִנְיָן נִזְרוֹת שְׁנֵי נְמַלָּא כִּי יוֹם שְׁשִׁים
כְּכוּלוֹ לִבֵּר פִּדָּא בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים לְהַשְׁלִים נִזְרוֹת שְׁעֶבֶר מוֹדֵה הוּא דְּמִקְצָת
שְׁמַעִין דְּעוֹלָה לוֹ לְיוֹם שְׁלֹשׁ וְהֵא לָא שְׁמַעִין מִרְשָׁא וְאִיכָּא קִתָּא
כְּכוּלוֹ בְּתַחֲלִילָה נִזְרוֹת אֲבָל הֵכָּא דְּנִהַג נִזְרוֹת עַד חַיִּי הַיּוֹם אִימָא
יוֹם ל' עוֹלָה לוֹ מִן הַמִּנְיָן כְּלוּמַר לְכָאן וּלְכָאן: **רַבְנָא אָם** גִּי'יָּא חוּם
יָךְ לִאֲשַׁמְעוּתִין וְלוּמַר דְּיוֹם ל' עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן שְׁהִי תַּגְלַחְתָּ רֶאשׁוֹנָה
שְׁמַגְלָה⁸ הַנִּזְרוֹת יוֹם ל' עוֹלָה לוֹ בְּרִאשׁוֹנָה וְלִכָּן תִּרְיִי לִינָן טַעַם
כִּי פִדָּא לְמַה לִּי הֵא אֲמַר⁹ מִשָּׁךְ נִזְרוֹת כִּ"ט יוֹם וּלְמַה לוֹ תִּלְנַה
לְתַּגְלַחְתָּ הֵיכָּה בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וּפְשִׁטָּא דִּילָא דְּצִיעֵבְד כִּיּוֹן דִּילָא צִעִין
כְּלוּמַר מִכָּאן אִנִּי מִדְּקִדֵּק דְּמִשָּׁךְ נִזְרוֹת כִּ"ט יוֹם דְּקִמְתִּי דְּיוֹם שְׁלֹשִׁים
צִעִין רֶאשׁוֹן כְּנוֹזֵר לְעִיל דְּכִיּוֹן דִּתְנָה מִיָּקֵל בִּי כִּל כָּךְ לְהַשְׁבִּיחִי יוֹם לְכָאן
שְׁמַעִין בְּתוֹךְ מִיָּז וְקִשְׁיָא וְלִבֵּר מִתְנַה מִי נִיחָא הֵא אֲמַרְיִין לְעִיל וְלִבֵּר
שְׁלֹשִׁים יוֹם¹⁰ נִזְרוֹתוֹ וְלֵא יִסְתּוֹר אֲלָא [ו'] וְיָם לִוְמֵר כִּי אֲמַר¹¹ מִקְצָת
יִיעֵבְדָּה יֵאֵל אִם לֵא נְטַמָּא אֲבָל נְטַמָּא יוֹם שְׁלֹשִׁים קוֹדֵם תַּגְלַחְתָּ וְהֵאֲתָ
יוֹם וְאֲחַד אֲלָא וְדִילָא נְטַמָּא מִיָּז וְקוֹדֵם הֵכָּא כִּיּוֹן דִּילָא הַשְׁלִים לֵךְ
וְקִדֵּשׁ דְּתַנֵּן הִרְיִי מִיָּז מֵאָה אִסִּי נְטַמָּא יוֹם מֵאָה סוֹתֵר הֵכָּל מֵאָה
אֲלָא ו' וְיָם לִוְמֵר דִּה"ק קִלְמַר בְּשַׁלְמָא לְרַב מִתְנַה נִיחָא צִין רִישָׁא
מֵאָה מֵאָה וְאֲחַד דְּקִלְמַר דְּסוֹתֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם אַע"ג דְּכִבֵּר נִשְׁלֵם דְּמִי
יוֹם שְׁלֹשִׁים דְּסַתֵּם נִזְרוֹת שְׁאֵלָה בְּתַגְלַחְתָּ¹² מִן הַמּוֹרֵה דְּהַתֵּם סוֹתֵר
צִין סִיפָא כְּדִפְרִישִׁית¹³ וְגִרְאָה דְּיוֹם שְׁלֹשִׁים וְאֲחַד נְמִי סוֹתֵר כִּל שְׁלֹשִׁים
אֲלָא לִבֵּר פִּדָּא לִוְמֵר צִין רִישָׁא צִין סִיפָא אֲמַר¹⁴ סוֹתֵר שְׁלֹשִׁים צִין
מִיָּז וְהִיכָּא לֵךְ נְטַמָּא דְּכִי נְטַמָּא בְּיוֹם שְׁלֹשִׁים סוֹתֵר מִדְּרַבְנָן דְּמִדְּרַבְנָן
גִּמְרִי דִּלְוֵהוּ לֵא רֵאזִי לְגוֹזֵר אֲטוֹ נְטַמָּא יוֹם ל' כִּיּוֹן הִיאָה גּוֹפֵל דְּרַבְנָן וּמִשְׁנִי
פִּי אֲטוֹ סוֹתֵר כִּלָּל לְמַפְרַע מִיָּז דִּהֵא הַשְׁלִים מִיָּז כִּבְ"ט יוֹם וְכִי נְטַמָּא
וְזוֹ שְׁרִיךְ לְהוֹזֵת שְׁלִישִׁי וְשְׁבִיעִי לְהִבְדִּיל קִרְבָּנוֹתֵינוּ צִטְהֵרָה וְהִיָּינוּ סוֹתֵר
מִיָּז אֲמַר בִּי פִדָּא שְׁבִיךְ רַבָּן וְעִבִיד כִ

37

אכל גשמי נזירות לא. אמרין דליהו יום אחד עולה למנין נזירות
הראשונה ונזירות שניה קשממע לן דעולה לכאן ולכאן: **סנן אס גילה**
לגמ' חסר אחד יאל. שיום שלשים עולה ^אלכאן ולכאן: **בשלמא לרב**
מתפסא. דאמר אין נזירות פחותה מז' יום ואינו מגלה עד יום ל"א
להכי אינטריך לן הא מתניתין ^ב דיום
שלשים עולה לו מן המנין לכאן ולכאן
דכי גילה הראשונה ביום שלשים עולה
לו אותו ^ב יום לכאן ולכאן ונתחלה
^דמזו ביום נזירות שניה וכי עזרו
עליו ^ס חסר אחת נעשה עליו יום
הב"ט בפתשור ^ז ומוקמת היום ככולו:
אחלא לבר פדא. למה לי למיתנא שיום
שלשים עולה לו מן המנין הא הוי
נזירות מושלים חסר אחד: **אמר לו**
גבר פדא. אחא דאמינא דלין עיקר
נזירות אחא כ"ט יום אחא סמכי
דגמינא להא מתניתין וחזינא ביה
דתיני שאס גילה יום ששים חסר א'
יאל שיום שלשים עולה לו מן המנין
ומשום בדפתחילה כי גילה ביום שלשים
עולה לו לכאן ולכאן ^ו ואלא משום
האמרין מקסת היום ככולו ונעשה
דכמי שגילה ביום שלשים ואחד אלמלא
דקסמ נזירות לא הוי אחא כ"ט ^ז ומשום

הכי אמינא לעיל שאם גילה ביום ל' יא' אצל טעמא דהא מתניתין
לא הו' כדאמרת משום דמקת' היום ככולו: **תנן מי שאמר הריני
נזיר נעמא יום שלשים סותר את הכל בשמא לרב מהנא.** דאמר
דאין מזירות פחות משלשים משום הכי כי נעמא ביום שלשים בתוך
מלאת קרינא דיה וסותר את הכל. וזי קטא לך הא תריך רב
מתנא לעיל דאמר מקת' היום ככולו (ו) הכא נמי נימא מקת' היום
ככולו ואם נעמא יום שלשים לא יהא סותר כלום הא לא קשיא
דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרי'
מקת' היום ככולו דהכי קא מתריצין קסבר רבי אליעזר מקת'
היום ככולו מכלל ^{טו}דמנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרינ'
מקת' היום ככולו: **אלא לרב פדא.** דאמר אין עיקר מזירות
אלא כ"ט יום אמאי סותר הא ^{טז}ניטמא אחר מלאת ימי נזרו:
אמר

ועולה לו למזירות אחת שגדר אבל לז' מזירות כמו בסיפא שעולה מחילת
 ננמי תקשה מאי קא משמע לן דאי אחא לאשמועינן דאס גילה ה
 ששלים ולא וזריך לומר לזכר פדא נמי איכא חידוש בסיפא מאי דלא ש
 ששים לכחמילה למזירות שני התחיל ליום ל' אחר תגלחת ראשונה
 והוי שלשים ואחד להתחלת מזירות שני ואע"ג דלא אמרי' מקלף היום
 היום מהני להתחיל מזירות שני מדי דהוא אקביץ מזירות עליו צחתי
 חידוש דבזכר דס"ד כשאונו עסוק במזירות ויכיר לכל מזירותיו אז הוי
 ללא עולה דלזינו ויכיר [קמ"ל] ב' אס גילה ליום ששים חסר אחא יא
 שששים חסר אחד יצא בשלמא ארב מתנא ניהא. פירוש שהתנא
 היתה ביום ל' וכן תגלחת שניה שהיתה ביום ששים חסר אחד היא ביום
 ולומר שיום ל' עולה לו מן המנין כלומר לכאן ולכאן אלאלא
 להלאה אריך וליתן טעם לדבריו ^(י) [שיום ל'] עולה לו מן המנין הא ודאי
 מדלאורייתא אלל כ"ט יום: **אמר** ד' בר פדא [אנא נמי] אחא סה
 ועולה לו מן המנין דמשמע דעולה לו למנין אחרון מתנא דאין עולה
 ולכאן: **נבמה** יום ^(ז) **סותר** הב' בשלמא ארב מתנא ניהא. פירוש
 מתנא אליבא דתנא קמא דמקלף היום ככולו אס כן כי עשה מקלף
 היום ככולו היינו לענין תגלחת והבאת קרבנותיו דאס גילה ביום שלשים
 קרבנותיו לא אמרינן מקלף היום ככולו להחשיב כנטמא ביום ש
 מזירותיו צטהרה ואס תאמר תקשי לרב מתנא נמי הא דלקמן בזההוי
 ל' יום ואמאי והא שלס מרו אפי' לרב מתנא ולא יסמי
 דנטמא ביום שלשים דסותר הכל מדאין תורה וסיפא דקמני נטמא
 הוי דרבנן מפני שיום מאה ואחד שהוא יום הבאת קרבנותיו גזרינן
 כל שלשים יום לאימפרע עשה תורה וההשתא לרב מתנא ניהא צין רישא
 ואסו יום ששים והכי משמע לקמן דקאמר^ט נטמא ל' ואחד סותר
 [ביום] שלשים וצין] שנטמא ביום מאה ואחד הרי שלס נדר
 לצריך לנהוג מזירות ל' יום דאמרי' לעיל לזכר פדא דסוף סוף נטמא יום
 אמר לך בר פדא סיפא כותי דקתני ר"א אומר אינו סותר אלל [שצטהר
 ל' סותר מיהא ו' שאין יכול להציא קרבנותיו עד שיטהר מטומאת
 שצטהר שאסור לשמות צין ולטיטמא למתים עד שיציא קרבנותיו ואס
 סקצירא ליה דמדדרי אליעזר משך מזירות כ"ט יום הכי נמי לרבנן ד
 אלל שצטהר ולרבנן שלשים והאי דקותר שלשים לרבנן אינו אלל מ
 דאמר שלשים יום שטמים דאז ודאי סותר הכל לכר"ע דא נטמא
 לההואהוי דלקמן נטמא יום מאה ואחד דקותר שלשים צריך לדחות
 הא לא קיימא הא דאס לא יסבור שלשים כנטמא יום ק"

יוס

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ה: וס"נ, (ב) לקמן
עז., (ג) ג"ז שם, (ד) נ"ח
שאמאי לא, (ה) נ"ח ק"ח,

נוסחת הריב"ן

א) עולה מן המזן
ב) דמשמע לך דיוס:
ג) היום: ד' זו ציוס:
ה) ג"ט: ו' ומקטע ז' (ולא
משום כ"ו ככולו) ליתא בכ"י:
ח) כ"ט יוס: ט' דת"ק לא
ס"ל הס"ד ולא"כ מה"ד
אלא כ"י: י' אטומי:

הגהות הב"ח

(א) גמ' רישא (באומר
שלמים) תח"מ וי"ב גי'
רש"י נעשה באומר
שלמים: (ג) רש"י ד"ה
תן וכו' והבא נמי וכו'
מכלל דתנא קמא לא
סבירא ליה הקס"ד:

הגהות מהר"ב

[illegible]

ק"ל: